

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2086/05
04.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Весном Даниловић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Окружно јавно тужилаштво Нови Пазар, против туженог Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења туженог 07 број 465-02-00016/2004 од 24.12.2004. године уз учешће заинтересованог лица АА, у правној ствари експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 4.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије 07 број 465-02-00016/04 од 24.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је предлог тужиоца за поништај по основу службеног надзора делимичног решења Одељења за привреду, Имовинско-правне службе Општине Тутин број 03-465-66/04 од 19.1.2004. године, којим је у ставу I диспозитива усвојен захтев заинтересованог лица, за деекспропријацију непокретности и поништено решење Одељења за привреду и финансије број 1957 од 15.5.1957. године за кп.бр. аа (стара ознака којој одговара нова кат.ознака по нововажећем катастру, и то: кп.бр. бб) површине 0,03,60 ха и кп.бр. вв површине 0,12,85 ха КО ББ. У ставу II наведеног делимичног решења обавезана је ГГ да предлагачу деекспропријације АА преда у својину и несметану државину непокретности из става 1. у року од 15 дана по правноснажности решења.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа истичући да су овим решењем повређене одредбе члана 36. став 3. Закона о експропријацији Републике Србије на штету државне имовине, а у корист физичког лица, на шта је тужилац указивао и у свом захтеву Кт.бр. аа од 12.5.2004. године којим је тражен поништај по основу службеног надзора делимичног решења Одељења за привредне делатности СО-е Тутин. Такође је истакао да у конкретном случају није било услова за доношење делимичног решења од 19.1.2004. године, јер је спорно земљиште експроприсано за потребе изградње континенталног дела јадранске магистрале, што подразумева изградњу трасе пута са земљиштем уз исту, које је према прописима потребно за безбедно коришћење пута. Међутим, како у поступку доношења оспореног решења није укључено Министарство саобраћаја и веза Београд, то наведена кључна чињеница није на правилан начин ни утврђивана, па коначно ни чињеница да ли је експроприсано земљиште, које се односи на пут и путно земљиште, заиста приведено намени, а што је посредно имало за последицу и погрешну примену члана 36. став 3. Закона о експропријацији. Такође, како је навео, у поступку који је претходио доношењу оспореног решења утврђено је да на спорним кат.парц.не постоје никакви зидани објекти и да се земљиште налази у стању у каквом је експроприсано, док из поседовног листа број бб КО ББ произлази да се на овим парцелама налазе зграде. Сматрајући да је оспорено решење донето уз повреду закона предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије.

У одговору на тужбу заинтересовано лице АА истакао је да спорне непокретности нису приведене намени, да је у књигама извршена исправка, па сада из поседовног листа број бб КО ББ од 22.9.2005. године, издатом у Тутину произилази да на парцели вв и гг КО ББ нема никаквих зграда, што значи да исте нису приведене намени. Уз одговор на тужбу доставио је и изводе из наведеног поседовног листа. Такође је навео да Министарство саобраћаја није ни власник ни корисник спорног земљишта, па није стога ни било разлога да буде позивано да учествује у поступку. Предложио је да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост решења туженог органа у смислу члана 39. Закона о управним споровима ("Сл.лист СРЈ", бр. 46/96), оценом навода истакнутих у тужби, одговорима на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из оспореног решења произилази да је овим решењем одлучивано о захтеву Окружно јавног тужиоца из Новог Пазара од 12.5.2004. године, којим је тражен поништај делимичног решења Одељења за привреду, Имовинско-правна служба Општине Тутин број 03-465-66/04 од 19.1.2004. године, а по основу одредбе члана 254. став 2. Закона о општем управном поступку. Тужени у образложењу оспореног решења указује да у конкретном захтеву није одређен неки од услова из одредбе члана 253. Закона о општем управном поступку, па спорни којим се може тражити поништај деловног решења, али да на одређеном

управном поступку, по основу којег се може тражити поништај коначног решења, али да из садржине захтева произилази да је он поднет са разлога што првостепени орган није у поступку, који је претходно доносио ожалбеног решења, пружио могућност свим заинтересованим странкама да у њему учествују, нити је правилно утврдио све чињенице битне за доношење одлуке у конкретној управној ствари. Ценећи стога поднети захтев и разлоге на којима је заснован, тужени је одлучио као у диспозитиву оспореног решења налазећи да се поништај коначног решења не може тражити због неправилно утврђеног чињеничног стања у поступку који је претходно доносио ожалбеног решења, нити због повреде правила поступка, као ни због погрешне оцене доказа, већ само због повреде материјалног прописа, а на шта у поднетом захтеву није указано.

Међутим, законитост оспореног решења туженог органа се, за сада, не може испитати, будући да у списима предмета нема захтева за поништај делимичног решења Одељења за привреду Општине Тутин број 03-465-66/04 од 19.1.2004. године, који је тужилац, како из образложења оспореног решења произилази, поднео туженом 12.5.2004. године, па се стога не може испитати са којих разлога је тражен поништај предметног делимичног решења првостепеног органа, а ни законитост ни правилност оспорене одлуке туженог. Ово посебно код чињенице да је тужени у образложењу оспореног решења навео да је тужилац тражио поништај делимичног решења по основу службеног надзора, а сходно члану 254. став 2. Закона о општем управном поступку, да се тужени у уводу оспореног решења, између осталих, позива на члан 254. наведеног Закона по основу којег одбија предлог тужиоца за поништај по основу службеног надзора предметног делимичног решења, због чега се, будући да нема захтева у списима, не може са сигурношћу закључити да ли је у конкретном случају одлучивано о захтеву за поништај или укидање коначног решења по основу службеног надзора за коју примену ових ванредних правних средстава су чланом 253. став 1. и 2. истог Закона прописани посебни услови. Из образложења оспореног решења се само посредно може закључити да је тужени оспореним решењем одлучивао о захтеву тужиоца за поништај по основу службеног надзора предметног делимичног решења, али се без захтева не може испитати и правилност и законитост оцене испуњености услова за уважавање или одбијање оваквог захтева од стране туженог органа, док у самој тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац истиче разлоге и за поништај и за укидање коначног решења по службеном надзору прописаних наведеним чланом 253. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку.

Са свега изнетог, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 1. и 2., а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку тужени ће употпунити списе тако што ће истима здружити и захтев тужиоца о коме је одлучивао оспореним решењем, и утврдити да ли тужилац захтевом тражи поништај или укидање коначног решења по основу службеног надзора, па ће одлучујући о таквом захтеву на поуздан начин утврдити да ли су у конкретном случају испуњени услови за примену ванредног правног средства које тужилац захтевом тражи, и донети законито решење, дајући прецизно и детаљно образложење за своју одлуку. Код поновног одлучивања тужени је везан примедбама суда у погледу поступка изнетим у образложењу ове пресуде, а у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 4.11.2005. године, У.бр. 2086/05

Записничар Председник већа-судија

Весна Даниловић, с.р Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц